

handling skal jeg tillade mig nærmere at begrunde Forslaget og skal derfor her indskrænke mig til at anbefale det til villig Modtagelse.

Formanden: Næste Møde holdes paa Mandag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov af 24. Marts 1899 om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen.

Mødet hævet Kl. 4.

83de Møde.

Mandag den 22. Februar, Kl. 1.

Formanden: Fra Ministeriet for offentlige Arbejder har jeg med Skrivelse af 19. ds. — under Henvisning til § 10 i Lov Nr. 44 af 31. Marts 1891 — modtaget et Antal Eksemplarer af Budgettet for Københavns Havnevæsen for indeværende Aar.

Eksemplarer er omdelte.

Ved Folketingsmanden for Odense Amts 6te Valgkreds (Aadal) er modtaget et Andragende fra Fiskeriforeningen for Bogense og Omegn om forskellige Ændringer i Lovforslaget om Saltvandsfiskeri.

Andragendet vil blive tilstillet det til Behandling af Lovforslaget nedsatte Udvalg.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov af 24. Marts 1899 om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen.

Guldbrandsen: I Slutningen af mit Foredrag i Lørdags fremhævede jeg, at det var Højres Kultusministre, der havde

forberedt Udførelsen af Skoleloven og gennemført denne, og at disse Ministre havde gennemført Skoleloven under tilbørligt Hensyn til de Forudsætninger, hvormed man i Rigsdagen havde vedtaget denne Lov. Det gælder da i Særdeleshed den Bestemmelse i § 23, som har været Genstand for Forhandling her i Salen i Lørdags, den Bestemmelse, der omhandler Timelærervirksomhedens Anciennitet. Den nuværende højtærede Kultusminister er i saa Henseende gaaet i det Spor, som de, der have været med til at gennemføre Skoleloven i det praktiske Liv, vare slaaede ind paa. Han har i sin Administration af Folkeskolen ogsaa stadig væk haft dette Formaal for Øje at være i god Overensstemmelse med de Forudsætninger, hvorunder man fra Rigsdagens Side har vedtaget alle Skolelovens Bestemmelser, og især denne. Jeg maa være af den Opfattelse, at en saadan Optræden fra Administrationens Side maa nyde Paaskønnelse inden for de lovgivende Forsamlinger.

En fremragende tysk Politiker skal en Gang have sagt omtrent saaledes: Naar vore Love foreligge færdige fra Lovgivningsmagts Side, ere de demokratiske, men naar de udføres i Livet, og vi saa atter stifte Bekendtskab med dem, se vi, at de ere blevne noget andet, saa ere de aristokratiske. Denne Opfattelse i Tyskland har for øvrigt i en Aarrække ogsaa været ret almindelig her hjemme; vi have gjort lignende Erfaringer. Jeg ser ganske bort fra det Tilfælde, at vor Forfatning i en Aarrække paa Grundlag af haartrukne Fortolkninger af vigtige Bestemmelser i den blev noget helt andet, end den i Virkeligheden skulde være. Men ogsaa med Hensyn til de almindelige Love have vi gjort Erfaringer i samme Retning; ofte har Forholdet været det, at naar en Lov er bleven gennemført her i Rigsdagen, have vi, der have været med til at gennemføre den, sagt til os selv: Ja, denne Lov er ikke i alle Enkeltheder saaledes, som vi kunne ønske, men det er dog i alt Fald lykkedes os at indføre demokratiske Tanker her og der i forskellige Bestemmelser. Men naar saa Loven er bleven ført ud i det praktiske Liv, har det vist sig, at disse demokratiske Tanker ikke ere komne ganske til deres Ret. Undertiden ere de blevne afsvækkede i en ret betydelig Grad, og det hænder ogsaa nu og da, at de ganske ere forsvundne.

Med disse Erfaringer for Øje vil man finde det rimeligt, at man baade fra Befolkningens og fra Lovgivningsmagts Side